

הקדמה

והנה מניעת הלימוד מספריו ז"ל בנפחך הוא מחמת קיצור דבריו ז"ל באין שינוי. ובאמת לפי הנראה הופחת לשון כי ידוע מה שהרעיש החנא רבנ"י ז"ל והרעיש מהימנא על גילוי רזי החזרה ומי שאינו רחוי להם לכן צונו לה' אבא חלמידו שהוא יכהוב רזי חזרה שלו כי הוא יודע להסתיר ולהעלים בלשון כחיצונו לכל יתגלו לכל פנימוותם רק למי שראוי להם. וזה גם כן כוונת רש"י הגר"א ז"ל בקיצור ולכן הם במקום אחד עניים וקצרים ובמקום אחר עשירים ורחבים . (א)

וכן סיפר לי אדמו"ר הג"ל אחר שזכה ללמוד עם הרב החסיד ר' מענדיל ז"ל חלמידו של רש"י הגר"א ז"ל זמן רב זכיהם כל כתבי הקודש שהיו חלל הרב ר' יעקב משה ז"ל נכד רש"י הגר"א ז"ל על ידי ז' חסיד

(א) **הג"ה** והנה עבוד זה יש להחזיקו הרבה על מי שיש בנייתו טומון וגנוזו איזו מכתבי יד הקודש של רש"י הגר"א ז"ל ואפילו העתקה מאיזה מקום שהוא ואינו נותני בדפוס בעצמו או על ידי אחר או ליחסי לידוע ובקי בדבריו ז"ל לגלות אורם על הארץ והרי הוא ממש מכנה אורו של עולם שהיה מאיר העולם כולו בכבוד הורחו של רש"י הגר"א ז"ל ועליו נאמר מאמרם ז"ל כל המונע הלכה מפי חלמידו אפילו עוברין במשי מאמס מקללין אותו שנאמר מונע דר יקבוצו לאוס (והוא עובר שנאמר ולאוס וכו') והנה בפשוטו דר הוא להם כנאמר על החזרה לבו לחמו בלחמי וכו' אבל מאמרם ז"ל אפילו עוברין וכו' אינו מוכן כי מה חסר אם בני אדם הילודים מקללין אותו אבל בדרך הרמז מאמרם ז"ל יפס חף געים והוא מדברי רש"י הגר"א ז"ל שכתב בחיקונים והוצא לעיל בחלק ב' בריש השחיטה אבא בחינת בניס הם בני אופנים א' בני גשמיים מאיס ואבא שהם אז ואם ויש בניס רוחניים מבחינת הרב וחלמיד והם גדולים יותר מבניס גשמיים כידוע במשנה הרב קודם לאב וכו' : והנה החכמה או ההלכה הנעלם במחשבת הרב נקרא בחינת חכמה אב ובמצייר אורו במחשבתו וחכמתו להבינה לחלמידו או להוציאה לאור ככתב הוא נקרא בינה ועדיין לא יראה לאור העולם והוא בחינת אב המצייר הולך במעיה וכשמוציא חכמתו להוציא לחלמידו זה נקרא בחינת בן והוא בחינת דעת היות החכמה ובינה על בן נקראו החלמידים בניס במקרא וכן מה שהוציא לאור ככתב חלו דברי רש"י הגר"א ז"ל ולפי זה חובה דר הוא כהרגומו בן ברמז היינו כשמונע ההלכה מפי חלמידו נמצא מונע ממנו בחינת בן בבחינת הלכה זו שאינו מלמדו ונשאר החכמה או ההלכה הזו במחשבת הרב בבחינת עיבוד בעטן האם ולזה הוא נענש מזה במדה אפילו עוברין אותו שהעלים אור העולם ודבריהם ז"ל מוכרח מדכתיב יקבוצו לאוס שהם עוברין על כרחק קאי על המונע הלכה כג"ל . עוד אפשר באופן אחר על פי מ"ש רש"י הגר"א ז"ל בפי' ישעיה על פסוק בני אמי אשר אדמת עפר שממנה לוקח כל האדם הוא נקראת אמי ואחר הייו של האדם ידוע אשר נשאר בחינת נפש על הקבר שהוא האם כנאמר ונפשו עליו האבל והוא בבחינת עובר במשי אמו שהוא הקבר עד יום החיים וידוע מ"ש כל חלמיד האומר הלכה מפי רבו שפירשו דוכבות בקבר נמצא באותה שעה הוא מחייהו וז"ש כל המונע הלכה מפי חלמידו אפילו עוברין וכו' היינו נפש הרב בעצמו מקללת אותו גם כן שאם היה החלמיד אומר ההלכה היה משמו היה מחייהו באותה שעה כג"ל ונמצא הרב גורם קללה לעצמו בזה שמנע ממנו ההלכה ומנעה מה ראוי וזכון למי שזכה לחיו מדבריו ז"ל להוציאם לאור בכדי להקים כבוד רש"י הגר"א ז"ל על פעלו חמיו המאורים לכל העולם ולא יגרום על עצמו קללת עוברין הג"ל ולמה חסיה כבודו הרמה לכלומה ח"ו ויבזו זרים יגיעו ולהשומע יונעם וחבוא עליו ברכות טוב .

חיבר כמה חיבורים על דברי רה"ג הגר"א ז"ל הקשים במקומם להבינם מקיטור לשונו שם כמו על ז' מדורות
 דפ' בלק אשר הד' האחרונים מהם אי אפשר להבינם מנודל הקיטור. וכן על ביאורו לס' ישעיה וכן על
 רעיא מהימנא שלו עשה ביאור וכן על ס' הליקוטים שלו וכן יש אלכו מה שמסר לי אדמו"ר ז"ל חיבור על
 כל אגדות ממש' ברכות מרה"ג הגר"א ז"ל ועליו עשה אדמו"ר ביאור ארוך אשר לולי דבריו אי אפשר להבינם
 כלל ובעמדה מקיטורה כתב שטעם ממנו כוונת דבריו והוא חיבור גדול ואין כי כח להדפיסו ולדוגמא העתקתי
 ממני דברי רה"ג הגר"א ז"ל על משנה הראשונה ממס' ברכות ודבריו ז"ל על מעשים וכן העתקתי ביאור
 אדמו"ר ז"ל עליו ואני הוסיפתי הרבה דברים להיבין מקור דבריו וע' זה בחלק א' ד' י"ז ע"ב דיבור
 כמהחיל והנה וכו' ועל דרך זה צריך להוסיף כמה בכמה מקומות ואז יעלה הולאה רבה להדפיסו ובאמת
 מי שטוסק בדבריו ז"ל והוא לטעום מנוע דבריו שהם כטעם לופים צריך לבלות בהם זמן רב מאד בכדי
 שידע דרכו ודרך רמיוותיו בקיטור כמו שאמר לי אדמו"ר ז"ל שטוסק בדברי רה"ג האריז"ל ובדברי רה"ג הגר"א
 ז"ל שלשים שנה רגופים. וכן הגאון ר' אליהו ז"ל הגאב"ד דקאליש למד י"ג שנה דברי רה"ג הגר"א ז"ל וסיפר
 לאחיו ז"ל ממנו שאמר על עצמו בעת שטוסק בהם וכ"ש כס' החיקונים שלו אז נדמה בעיניו כאלו נעשו לו
 נפשים כשכר לעוף בהם מרוב שמחה וגיל שנפתח לבו מהידושי אור החורה שהאירו לו מדבריו ז"ל ובהם
 יובן דברי מו"ל טולמך מראה בחיך. והנה העיקר להגות בכל דבריו ז"ל בין בפשטיותיו בין בסתריהם כי
 הכל דרך אחד להם ועיקרם טובעים מהרעיא מהימנא וחיקונים כי כמה וכמה פעמים מעתיק דבריהם
 ואינו זוכר בשמם לרוב בקיאותו בהם כנזכר בהקדמה סד"ג שחזר אחסם באין שיעור עד שיסיה יכול
 חבתייהם ממש. ובאמת מי שיגע בהם כראוי נקל לו להבין דרך הנמשל. אבל דרך רה"ק האריז"ל אחר
 שהם דרך הסוד אינו מובן דרך הנמשל שבהם כלל וכמה שכתבתי בפנים שהוא בחינת הזהב אף שהוא
 גבוה יותר מכסף שהוא דרך הרמז אבל אין נוח להולאה כמוכן. וכן שמעתי מהגאון אדמו"ר ז"ל ששמע
 מהרב ר' מענדיל ז"ל שכן אמר לו רה"ג הגר"א ז"ל אשר דברי רה"ק האריז"ל הכל בחינת משל ולא נוח לו
 רשות לגלותם בדרך נמשל אז. והנה בימי רה"ג הגר"א ז"ל שהיה אחר רה"ק האריז"ל אינו מראה שום לו נוח
 דרך הרמז לגלות והוא פשוטו של הסוד וזה גם כן בטורח רב מאד שעל זה הוצרך לקצר בגלויים. והנה עתה
 יותר ממאת שנה מגילוי דבריו ז"ל שהיו עד כנה ה' משתחויו על כן עתה ראויים יותר להבינם ולגלותם כאמור
 בס' אור החמה שהורה עתה בין לגדולים בין לקטנים כמו שהוצא בפנים וכל איסור הגילוי הוא כמ"ש שם
 אף שעלה אז הרע"מ והחיקונים להרשב"י ע"ה הוסכם למעלה שלא יהיו נגלה לכל רק לראוי להם עד עיקר
 דמשיחא ואחרית ימים האלו והכל מהמת השרב רב שלהם ניתן חוקים כל יחיו בהם עד סוף הבירור שנאמר
 וברוחי מכס המורדים והפושעים בו ויקומו להרפות ולדיראן עולם מרוב החלואות הגשמיות והרע המכלה
 את עצמו. ובהגדרים יתקיים ה' ביד ינהגו וכו' ואז ימלאה וכו' והנה בפנים הבאתי מה שהרב הרח"ו ז"ל
 סאריך בשער ההקדמות בענין לימוד הכמה האמת ורזי החורה ואנו קארתו באמרים שלו כל האפשר. ועוד
 הבאתי שמה הרבה מאמרי רעיא מהימנא וחיקונים גם כן על ענין זה כפי מה שמפורש בהם שזה חכלית
 הסבובה ואמת קרן היבועה ללמוד ולדע רזי החורה וטעמי המלות לעשות כל מעשי עבודת ה' על פיהם
 ולא כמלות אנשים מלומדה ולעשות אעתיק כאלו מאמר אחד משם בד' קמ"ב ע"ב בסופו וז"ל מאמר א' בפ'
 הא' ד' רע"ח ע"ב ברעיא מהימנא. אמרו מארי מחיבתא דמחיבתא עילאה וחתאה (כי שם יש
 ג' מחיבות א' נקרא מחיבתא דקוב"ה והב' נקרא מחיבתא דרקיע סתם והוא של מט"ע) רעיא מהימנא
 אכן שליח דמאד' עלמא לגבך דאנה בעל חסובה שקיל לשיחין רבוון דישראל וכו' ובגינה יחפרקין ישראל
 נחזרון לאתרייהו ולית חילא למשיחין למפרק ישראל בר מוקד ובגינה איעון מתעבדין אשלים מילין יקרים
 אלן דעלייה אחרת הנחמדים מזהב וכו' ומחוקים וכו' ובביאור ז"ל הגה במאמר זה יחשלא כל אדם בראותו
 מבואר